

punkt ikke kan overholde pasningsgarantien efter de retningslinier, som socialministeren fastsætter.

Kommunen kan for hvert enkelt barn konstatere ud fra barnets alder og ansøgningstidspunktet, om pasningsgarantien overholdes ved, at barnet faktisk anvises en plads senest fra »garantidatoen«, hvorved forstås den dato, hvorfra kommunen senest skal tilbyde barnet en plads i et dagtilbud.

Hvis kommunen på et tidspunkt ikke kan overholde den lovfastede pasningsgaranti ved, at et barn ikke kan anvises en plads fra den dato, hvorfra kommunen efter de gældende frister senest skal anvises en plads (garantidatoen), har kommunen pligt til med virkning fra den 1. i den følgende måned at ophøre med at opkræve den særligt forhøjede forældrebetaling.

Betalingen nedsættes med den procentandel, som betalingen aktuelt er forhøjet med i kombination med pasningsgarantien.

Grundlaget for at opkræve den øgede forældrebetaling bortfalder kun i den situation, hvor kommunen ikke kan anvises en plads i overensstemmelse med de af socialministeren i medfør af § 15 a, stk. 2, fastsatte regler om pasningsgaranti. Hvis kommunen ikke kan anvises en plads i overensstemmelse med retningslinier for en gunstigere pasningsgaranti, som kommunen har besluttet at tilbyde borgerne, får det først konsekvenser for muligheden for at opkræve forhøjet forældrebetaling, hvis pasningsgarantien efter de lovbestemte retningslinier ikke overholdes.

I ganske særlige tilfælde kan kommunen fortsat opkræve den forhøjede forældrebetaling, selvom pasningsgarantien i enkeltstående og ekstraordinære situationer er blevet brudt, jf. bestemmelsen i § 15 a, stk. 4, og bemærkningerne hertil i § 1.

Efterregulering og tilbagebetaling

Forældrebetalingen fastsættes efter de gældende regler på grundlag af dagtilbudenes budgetter. Efter fast og langvarig praksis sker der ikke efterregulering og tilbagebetaling til forældrene, hvis det på grundlag af de faktiske udgifter og indtægter viser sig, at forældrene faktisk har betalt mere end de maksimale 30 pct. af udgifterne. Efterregulering kommer efter gældende praksis kun på tale, hvis kommunen klart har fejlbudgetteret, fx. indregnet ejendomsudgifter i grundlaget for beregning af forældrebetalingen.

Som efter den hidtil gældende praksis foreslås det, at der ikke skal ske efterregulering og tilbagebetaling for den del af året, der ligger forud for det tidspunkt, hvor kommunen ophører med at opkræve forældrebetaling efter § 15 a på grund af brud på pasningsgaran-

tien i årets løb. Indtil kommunen bryder pasningsgarantien, har pasningsgarantien været opfyldt, og den forhøjede betaling efter § 15 a kan derfor opkræves i overensstemmelse hermed.

Der kan derimod blive tale om, at kommunen skal foretage efterregulering og tilbagebetaling til alle forældre, der har betalt den særligt forhøjede forældrebetaling, med virkning fra den 1. i måneden efter det tidspunkt, hvor pasningsgarantien ikke længere er overholdt, og indtil kommunen administrativt har nedsat betalingen.

Friholdelse af forældre med økonomisk friplads

Det er forudsat i kommuneaftalen, at reglerne om økonomisk friplads i dagtilbud justeres for at friholde forældre med hel eller delvis økonomisk friplads for en stigning i forældrebetalingen som følge af muligheden for at øge den samlede forældrebetaling fra 30 pct. til maksimalt 33 pct.

Dette hensyn foreslås sikret ved at friholde forældre med økonomisk friplads for at betale den særligt forhøjede forældrebetaling efter § 15 a.

Forældre med hel eller delvis økonomisk friplads skal således betale samme takst, som de skulle have betalt, hvis kommunen havde valgt ikke at opkræve forhøjet forældrebetaling efter § 15 a.

Bestemmelserne om at friholde forældre med økonomisk friplads fra at betale den særligt forhøjede forældrebetaling fastsættes af socialministeren i betalingsbekendtgørelsen.

Klageadgang

Kommunens afgørelse om optagelse i et dagtilbud kan efter servicelovens § 12, stk. 1, ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Efter retssikkerhedslovens § 60, stk. 2, kan afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunen og takster for tilbudene, ikke indbringes for anden administrativ klagemyndighed.

Der foreslås ikke indført særlig klagemulighed i forbindelse med denne ordning. Kommunens afgørelser om optagelse i dagtilbud efter garantiordningen og fastsættelse af forældrebetalingen kan således ikke påklages til anden administrativ myndighed.

Det almindelige kommunale tilsyn - de for hvert amt nedsatte tilsynsråd og Indenrigsministeriet - vil som på andre områder kunne vurdere lovligheden af en kommunes dispositioner og i den forbindelse anvende de almindelige sanktionsmuligheder i den kommunale styrelseslov.